Punjabi Poetry

Molana Molvi Abdul Sattar Sahib Waiz
R/o Kheryanwala

Majmoia Nati Rasool مجموعہ نعت رسول مقبول
Madah Sheik Abdul Qadir مدح شیخ عبد القادرؒ
Nasihat Nama نصیحت نامہ

Mustafai Press Lahore
20 Pages.

الٰہی غنچہ امید بکشا

مصنفہ مولینا مولوی عبد الستار صاحب واعظ ساکن کھاریانوالہ

مجموعہ نعت رسول مقبول

مع

مدح شیخ عبدالق

و

نصیحت نا

حسب فرمایش حاجی چراغ الدین سراج الدین تاجران کتب لاہور بازار کشمیری

در مطبع مصطفائی پریس لاہور

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

مدح حضرت رسول کریم صلّی اللہ علیہ وسلّم

الف - اللہ نے بھیجیا پیر سوہنا گھٹاں رحمتاں دیاں لیاں آیاں نے
یومنون بالغیب دے اسبق دیکے سانوں منکراں گل سمجھایاں نے
الف - اللہ نے بھیجیا پیر سوہنا جنید دے واسطے غرض سوہاونا سی
فدا بخش نوں لاکھ دا نشان پورا پھیری باہجھ نہ کجھ بناؤنا سی
ب - بہت فضیلتاں ایہنوں لوں مولا فضل دے بنیاں رفیع لہا سی
ملن نت مبارکاں نعرے اندر کوئی خوشی آواز سناوندا سی
ب - بند ہوئی اگ دوزخاں دی جدوں جمیاں پیر سرکار سوہنا
قطب غوث فرمان سب جھٹیاں نہیں منگن واسطے فیض دربار سوہنا

جدوں ملک دے وچہ سردار آیا اگوں کفر نے بہا جبراں چا لیاں نے
ستار بخش توحید دا گنج کھلا کیتی دولت نعمتاں ملیاں نے
بوہے دوزخاں دے اللہ بند کیتے جہڑی نت پیار نیں آوندا سی
ستار بخش جے نبی پیر ملدا ایہہ کون بناندا تے جنجوعاں یاد رہنا سی
جدوں شکم اندر نبی پاک آئے ملک شام تو نظر آوندا سی
ستار بخش ملائکاں نوں ریاں تھیں کیتی خدمتاں رب کراوندا سی
یوسف سنے کل نبی مشتاق تھیوں ان حوراں کوں نبی مصر بازار سوہنا
ستار بخش کیا آب حیات گننا کافی نور تھناب رخسار سوہنا

ت - تدوں بہشت نوں خوشی ہوئی جدوں ظاہر رب دار کیتا
کرسی عرش آسمان صلوٰۃ بولن ملکاں نوریاں آن دیدار کیتا
ت - تدوں حلیمہ دے بھاگ جاگے خوشی جو ابدی دیکھ نہال ہوئی
مجبور گود وچ نبی سردار آیا غنی دولتاں رحمتاں نال ہوئی
ث - ثابتی شوق تھیں ہین لگی جدوں آمنہ نے نبی پاک جایا
طوبیٰ رکھ بہشتاں نوں چھاں کیتی طبقاں نوں وچ محمدی نور سایا
ث - ثابتی پیر دے آونے نوں صبح سنوار دی تے منظور ہوئی
ملکی بادشاہ نے جدوں قلم پایا گوں کفر دی چھاونی چور ہوئی
ج - جدوں سلام دی تسبیح جاگی گئی نور دی لاٹ آسمان تائیں
جہڑا شان محبوب نوں بخشیا ہویا نہیں شان ملیا سلیمان تائیں
ج - جدوں محبوب نے جنم لینا تتھے ملک ہمارکاں لیا نوں ولے
بھیجی رب نے مہر سرداریاں دی ہاں موہے ہیدیاں ندسندلاونے نوں
ح - حق پیغمبراں شان کامل نہیں مصطفیٰ دا کسی نشان پایا
مولیٰ ہے توں اپنا شان پہلا جدوں وچ تورات زبور ملن پایا
ح - حق رسول مقبول سارے عالماں دے رب دے پیاریا نی
جنہے بدر منیر وانگوں چمکیا وے تنہے چمک نہ پہنچدی تاریاں دی
خ - خضر الیاس دا وڈنا اوں عالی مرتبہ نبی دا شان کیتا
ابی لہب تائیں سنے رن پھڑ کے مولیٰ دوزخاں نوں چالان کیتا
خ - خاص نبوت دا شان عظمت قدم ہر کتاں خیر بار ہوے

چمن باغ پھلواڑیاں بہن کلیاں حوراں شوق تھیں ہار سنگار کیتا
ستار بخش محبوب نوں رب عالم دوہاں عالماں وچ مختار کیتا
نوروں نظر آیا شیر شدار چشمہ پیکے خضر دا جام خوشحال ہوئی
ستار بخش اس پیر دی شمع رنبوں اُوپر گل ہیدا دنڈ ہال ہوئی
میرے نال کبوں عرش نے ریس کی جنہیں کول محبوب دا رآیا
ستار بخش سب متاں بھاگ جاگے جنہاں نال نصیب اند پیر پایا
ڈٹھا کعبے کوٹ نوں شہر والے زمین رحمتاں نال معمور ہوئی
ستار بخش اس پیر دی وین بابا جہوں ہوئی زعیودی پیروی دور ہوئی
کھلا فضل دے گنج نہیں نوں پار اپیا سوگنتے نہ غوث قطبان تائیں
ستار بخش سردار دا احمد عالی کون اپڑے اوس مکان تائیں
آیا جنتوں نوں نہیں نہاں نہیں کوثر آب سرکار دے نہاونے نوں
ستار بخش نت گنبد اعز تیں عرشوں گو دیو چہ فرید دے جاونے نوں
جنہیں دواسطے ادب تعظیم کارن جلو دل چھوڑ کے جنہیں آسمان آیا
ستار بخش وم اجان قربان کرکے نبی پاک دے نال ایمان لایا
نبی پاک نوں رب نے ختم کیتی خوبی شان پیغمبراں ساریاں دی
ستار بخش جو نبی الامر موذن ماری مت ابلیس دی ماریاندی
ابوجہل نوں آتشی پئے سنگل جدوں اوس نے نبی فرمان کیتا
ستار بخش جس نبی دی حب نا ہیں کتھے ہی مسلمان کیتا
گھوڑا شتر نہ کرن پیشاب ادب نال چیز نیک کار سوار ہوئے

مگر کنڈ دے لگ اصحاب چھپن جدوں جنگ دے وچہ پیر دار رہووے
د- دوستی نبی دی خاص اُچہ جہیں دوستی رب رحمان ہووے
کلمہ کہن لگی گیا پاٹ سینہ سن کے نبی امام قربان ہووے
و- دور رہی نشان تحریر کولوں قلم دور رہے عقل شعور کولوں
جوڑے رہے کہو قدم عرش اُتے آیا نہیں حکم حضور کولوں
ذ- ذکر معراج دی رات والا جدوں سُنیاں کول فرمائیو نے
رلکے اقصے مسیت دا حال پچھن جہڑا نال ہمراہ دلائیو نے
ذ- ذات محبوب دی نور تائیں عالی شان ملیا حالی ذات کولوں
اقصے رہیں ساری جیندی سیر کارن بہری سبھانی نور دی کرت کولوں
ر- رب دا حکم تہیں اقصی نبی پا کدے روبرو آن ہووے
بھیجے رب نشان ولاکاں جوں یا کچھ معجزہ خلق حیران ہووے
ر- رحم کمال نے خلق سوہنا سدا دوستی علی جرا نال آہی
قدم رکھیاں ہیں الحمد بولے نیویں نظر آرام دی چال آہی
ز- زور وصال دی نیند کولوں گود وچ علی دی سردار ہویا
وقت شام دی نبی نے دُعا منگی ویلا عصر دا دوسری وار ہویا
ز- زہد عبادتاں ور ہووں جنہوں نبی دی طرف پیار ہووے
اندر حاضری دے دسے یار جو انگوں جہڑا یار روا تابعدار ہووے
س- سدکے کل پیغمبراں جد وان رب میثاق تیار کیتا
نبی یار دے رو برو پڑھن کلمہ حکم رب رحمان پیار کیتا

ستار بخش تلوار محمدی نہیں ستر قوم نوں قتل کفار ہووے
کرسی نشان دا کون بیان کوئی جاہو رب دی قلم روان ہووے
ستار بخش جو مڑن اُس پیر کولوں تہناں بندگی دا انگ شیطان ہووے
نیرے جوڑیوں عرش توں نشان ملیں جس وچ ستی نوں کوہ طور کولوں
ستار بخش محبوب دا قدر آوے جدوں چھپے حال منصور کولوں
نہیں رسی منبہاں قوم یہود دیاں دی سُنکے مُول یقین نہ آئیو نے
ستار بخش کیا معجزہ ویکھیو نے جدوں پیر دا نشان نہ پائیو نے
زخم خیبر ہووے دفع زہر ہووے لباں وچ بھیا آپ جبیا کولوں
ستار بخش جیہے گنہگار جو جی قطع غیب ثابت ہوندے ملکی جہاں کولوں
جبرائیل نے تلی تے رکھ آندی ال انگ حاضر سارا ہووے
ستار بخش ول جان قربان کر کے قدم کافراں دی مسئلہ ہووے
رکھن نت سنبھال نمانیاں دی علی کرم نے نرم کمال آہی
ستار بخش کیا نیک نصیب ہے جہناں نال پیارے دا جال آہی
تدوں عصر دی قضا نماز ہوئی علی شیر غمناں بیمار ہویا
ستار بخش جیہے پاؤں پار ہووے جہناں نال سوہنا مختار ہویا
ایہو جہاند املک سارا پیار یار دے یار دا یار ہووے
ستار بخش جو تابعدار ناہیں بلا شک اوہ کفار ہووے
او نہے سچ دے کل پیغمبراں نبی نال ایمان اقرار کیتا
ستار بخش وہ قوم کفار ہوئی جہناں پیشواں نال انکار کیتا

س بس سوہنا جہاز ملاح سوہنا دور ونال بیڑا بولا وندائے
پچھے کون ذات صفات اس دی جہڑا پاس مہاڑے آوندائے
ش شان نہیں کسی نبی رسل جیسان سی نبی ہم کرتا ہیں
واہڑی طرف اک روز شاہ حسن ڈٹھا نظر اڑ بیچ عرش عظیم تا ہیں
ش شوق جس نوں ہے وی پار جانا نہیں سجھ تو لعد بڑیا ندا
دور بین جیدی نہیں اندر سوہنا پیشوا امتاں سار یاندا
ص صفت محبوب دی خاص رحمت جس رب رحما خطاب کیتا
کلمہ بول کر رب نے عرض کیتی میری پوجا ملک خراب کیتا
ص صفت سہاوندے سبھے نبی نہیں کسے نمانی ان نوں موڑ دائے
جا پاڑے بہت سنبھالکے عاجزاں نوں کسی پیار بیڑا کنڈھے جوڑ دائے
ض ضامنی حشر نوں عاجزاں دی نبی پاک نوں شاہ فرمایا ن بھیا
سر سب اونے حد دوں عامنگی زندہ دوسرا وا الغفار یا ہیں
ط طرف رسول نبی دی جد کاں ومارن واسطے نسط اٹھا لیا سی
سنے رکھ دیکھے سردار عالم او نہے معجزہ سب لیا سی
ظ ظاہر شان محبوب دا لا نہیں چھپدا حشر میدان تا ہیں
او نہے امتی امتی نبی بولے جدو کر ملک سی اگ آسمان تا ہیں
ظ ظاہر اکل پیغمبراں نوں اول نبی نوں محبوب حضور کیتا
ذرہ چمکیا نور کوہ طور اوپر سر مرا کھیا ادب منظور کیتا
ع علم تے عمل نہیں فیض پاوے جیتوں نبی دا عشق ایمان نا ہیں

آو ملو سہاگوں جس نے پار جانا بیڑا تیار ہے حکم فرماوندائے
ستار بخش کیا پیشوا پیر پایا او گنہاریاں سا نہہ لاوندائے
جبرائیل نوں علم حساناہیں قدر نبی دا رب جیسنم تا ہیں
ستار بخش تے رب دا فضل ہو وے ملے شربت جام تسنیم تا ہیں
جہڑی طرف اسلام دی سیم کرچاندی گو ہو وسی پیر منتا ریاندا
ستار بخش جو اوس دربار آیاں بیڑا پار ہوسی او گنہار یا ندا
نبی پچھیا جبل نوں کون ہاں میں اس نے انت رسول جواب کیتا
ستار بخش اندر باراں ۱۲ ہزار کافر سچا دین منظور شتاب کیتا
جنہے دین کر گھمن گمبیر کسن نہیں ہنجھ مریداں چھوڑ دائی
ستار بخش نصیب دی بات ہا سہنی علیا ہنجھ مریداں نوں تو ڑ دائے
عرب عجم ملک سب پنجاب تا ہیں چار و طرف سر اردا ہیا ہویا
ستار بخش محبوب دیاں دھمیاں نہیں زمیں فرش آسمان قران ہویا
اوسے دکھ نے ملد یا دال اس نوں سروں جھنکے معجزہ لکا یا ہی
ستار بخش محبوب دا عار دشمن اندر روز نجار ب ڈالیا سی
جدوں پوریگا تھوں پیغمبراں نوں فکر کے نگے اپنی جان تا ہیں
ستار بخش کہیا رب نے فضل کیتا ڈتا پیشوا جن انسان تا ہیں
شوخی نال ابلیس اک بات کہنی وسیوقت سرزنیوں دور کیتا
ستار بخش محبوب دے نور کولوں میں طبق آسمان پر نور کیتا
مثل کیمیا اس دے قدم میمن جہڑا پیروی دا مسلمان ہویا

دواں علم دیناں مردود ہووے جہڑا نبی دا رد فرمان ہویا

ع۔ عیسیٰ نبی اُمت اپنی نوں کیتا پیار دیناں فرما وناہیں

ساڈے کلمے نہیں ربّ نہیں ہوگ راضی کسے جنت نوں جا وناہیں

ع۔ غیر مخلوق نوں ال قدر ناہیں کہ رسیں محبوب دی شان اوتے

نزع وقت ملے قطرہ مومناں نوں وڈا فضل جہڑا مسلمان اوتے

غ۔ غیر معبود نہیں ربّ باجھوں نبی پاک جیسا کسے شان ناہیں

جنھے عمر صدیق پیارا ناہیں کلمہ نبی دا اوس مکان ناہیں

ف۔ حج محمدی ننگ آئی لکے پیالیوں دُودھ پوا وندے

نہراں پنج ٹریاں سچے ہتھ وچوں سنے گھوڑیاں رج پوا وندے

ف۔ فائدہ تابعداریاں اکائی لوڑ نہیں شان اسیر پائی

جان حبشی بلال نے حسن بصری قدر عشق دیاں منبر پا جیریاں بندی

ق۔ قدر محبوب دی شان عالی جہوں جنتاں دی کنجی ہتھ آئی

اول آخروں کل سرداریاں دی سوہنے یاراں نوں ربّ نے مہر لائی

ق۔ قدر محبوب دا ربّ جانے نہیں بات حساب پوچھ آوندی

کلمہ عرش نے لکھیا ویکھ آدم تکے آس تقصیر بخشا وندی

ک۔ کول آکے جدوں کافراں نے نبی پاک دی شان آزمایا سی

تنہہ پتھر نہیں متبھوں پیر ہوئی پتھر آکے عرض سنایا سی

ک۔ کون وجا جنید امام احمد جنہوں سلا توجہ بیمار کیتا

مکروں چھپ کافر تیغ ماران اُنہوں مار کے ربّ نے خوار کیتا

ستار بخش اس علم نہیں فیض سنوں جہڑا علم نہیں فیض نشیط

جے محمد رسول حق منوں لنساں نوں ایماں نہیں پاؤ نائیں

ستار بخش محبوب دی خاک نوں مائی بانہوں گھول گھول ونائیں

شیشے ڈال پانی جبند غسل دے الا وجی لیگیا خاص آسمان اوتے

ستار بخش اس فیض دے نال کلمہ تدوں آوندا پاک زبان اوتے

جنھے علی عثمان دی حب ناہیں اوتھے دین اسلام ایمان ناہیں

ستار بخش محمد دی عشق باجھوں پڑھی علم جو داں مسلمان ناہیں

روٹی جواندی اک اصحاب دی ساری فوج جنہوں طعام کھواوندے

ستار بخش کیوں حشر نوں ننگ ہووے جنہوں آپ نبی ننگ رلا وندے

نہیں نتھ سوہاوندی تڈیاں نوں کالی لوڑ نہیں ننگ سیاہ فقیر باندی

ستار بخش اس پیشوا پیر باجھوں کھسٹڑی ما ریہٹر ڈالیا پیر باندی

ملک شام مکہ ملک حوض کوثر اتھاں جنتاں دی ملی بادشاہی

ستار بخش محبوب تعیال ار چھوڑ ہی مائی باپ قبیلے بخشین بھائی

جنہاں بھجنے کے دند قربان کیتے قدر جاندے بیت وسنے لگا دیا

ستار بخش اس خاک دے اکسیر مہر جنہڑی لگی بار دل اوتے

پیا پانیوں پارسی اک پتھر امن تعظیم نوں آیا سی

ستار بخش لکھاں مسلمان ہوئے ابو جہل ایمان لیایا سی

بجلی آگ دی انبر وں کڑک لتھی آفت سیو مردود مردار کیتا

ستار بخش منکراں سے حال ہر سن جنہاں پیشواناں انکار کیتا

ل - لیس آیاں جدوں فاطمہ نوں نسا دیو اسطے چاچیاں تایاں نے
منگے دعا سرکار سردار عالم نور نبی دا دراں جنتوں آیاں نے

ل - لکھیا کافراں اوس نوں جنہاں جنہوں نبی دا حکم نہ بھاوندائے
جیندا ادب تمام پیغمبراں نوں ہور کون دوجہ کیہڑی تھاں وندائے

م - مُہر محمدی نوں کلمہ اوہنے حکم ناہیں غیر ٹکسال دائے
کائی بندگی نہیں منظور اس دی جہڑا غیر دی پیروی پالدائے

ن - نہ رحیم کریم کولوں جبرائیل تاں وحی لیاوندا سی
پہلوں ادب سلام درود بولے پھیر ربدے حکم سناوندا سی

ن - نبی سرور اول گور وچوں اٹھن حشر نوں خیر نبیدنال جلدی
جبرائیل جگاوسی ادب کر امت اپنی لیو سنبھال جلدی

و - وچہ میدان دے جنگ اندر نبی پاک نوں لعسر تھیبا ہوئی
سو تے فورگا ای فیر سردار عالم لمی نبین گز نیز تلوار ہوئی

و - وچہ تمام پیغمبراں دے نبی پاک نوں شان اکرام ہوسی
آون کرن زیارتاں نبی ساری چار و نطرف وادا سلام ہوسی

ہ - ہور تمام پیغمبراں نوں خدا احد ایک علم انعام کیتا
بچہ تک محبوب نوں پیر پائے دنیاں اوتے بہشت حرام کیتا

ہ - ہوروہ انہاں کیوں جاونا ایں جنہاں عاشقاں نوں ایمان ہووے
ایسا نبی محبوب دا منا ہی جیسا منناں رب رحمان ہووے

لا - لکھیا آکھ تفسیر اندر جویں خبر کتاب ماوندی ہے۔

بی بی فاطمہ ننگ لباس کولوں نہاں آئی
ستار بخش کتنے مسلمان ہوئے جد اوہ قدر ...

بھاویں بندگی کرے فرشتیاں اندر محبوب نوں ایمان نہیں پاوندائے
ستار بخش محبوب نوں پیار کرکے مولا نت صلوٰۃ پوچاوندائے

نہیں اِلّس ہا بھجوں دو جہ سنہ جاری حکم آگیا جل جلالدائے
ستار بخش جس پاس نہیں مُہر کلمہ بلا شک مردود نالدائے

حُسن خوب محبوب دے ویکھنے نوں اندر عشق جھولدا آوندا سی
ستار بخش جو سنیاں پاس آ کے محبوب دل خلقتاں نال بولاوندا سی

اول بول کر حمد اللہ اکبر امت یاد کرسن سب حال جلدی
ستار بخش اُس پاک محبوب کارن ملک حوراں کرسن استقبال جلدی

پتھر سٹیا کافراں رنے نوں سرے آبدلی سایہ دار ہوئی
ستار بخش جس اوس امر موڑن تنہاں لیکھ نصیباں دے ہار ہوئی

جبرائیل سید ملکاں نوں ریا ما اندر ادب دے پیش غلام ہو کے
ستار بخش اس ہور کی منگنا ایں جنہاں بخش نبی دا سانعام ہوسی

جتنے علم سن کُل پیغمبراں نوں نبی پاک نوں رب اکرام کیتا
ستار بخش سب ملتاں سن ہویاں جد ولظاہر اسلام کیتا

اُٹھے وقت نگن چڑھے نور والی نہیں رہونا بالع آن ہووے
ستار بخش ستار محمدی تہیں سلیمان جیاں تاج قربان ہوئے

کرے فہر دی نظر جے رب عالم اگوں شرم دے قصور لوں آوندی

...دواں علم دییاں مردود ہووے جہ...

ع عیسیٰ نبی اُمت تیری ہونے تئیں عرض جاندی جیہین خلق اعمال کماوندیے | ستار بخش چل آس دے قدم پھڑ جیہندے گور آلم ہو چاونڈے
ساڈے کلمہ تہاڈا کرم دی نظر ہوئی عالی پیشوا رب جبار کیتا | اوہ تیتھے کسے مقبول نہیں جہانت پائی جنہے نبی دیدار کیتا
واں واں ویلے تیرا نوں لکھ عاصی ساں سیاں رب اقرار کیتا | ستار بخش نفس نوں خوف معلوم ہویا جدوں عشق گرم بازار کیتا
... اللہ سایہ تیری آس ملیوں ہو جگ بھی آئے سر بہال آیاں | تیرے خلاص محبوب دی مدح لیکے منگن جیہڑے فضل کمایاں آیاں
...ر چکیا بہار اعمال نامہ عمر گال آیاں مند حال آیاں | ستار بخش دی عرض منظور کرنی تیرے لطف دے وسیلے دینیاں آیاں
الف اللہ دی پاک سرکار اندر مدح تسیں دی دیناں سُنایاں ہیں | چارے یار اصحاب حسنین تائیں دونیں نت صلوٰۃ پہنچاونیاں ہیں
خاندان محمدی ساتھ لیکے میلہ وچہ دربار دے جاونیاں نمیں | ستار بخش نہیں نمبد گی ہو میری شعر رکھ کے تقصیر بخشاونیاں نمیں
الف آب حیات دی ٹرنا ہیں تیرے عشق دی جھیٹ توں ہر آیاں نمیں | تیری فضل نے کرم تہاڈے سیاں بہاو ہن ابرایا کیتا بہت نمیں
ایہو عمل میرا ایہو بندگی ہے جیہڑی نظر دربار چ لیایاں نمیں | ستار بخش منظور کر بخش مینوں ایہناں وسیلے دا نہیں نمیں
ی۔ یار یاں سایاں دیکھ لیاں مگراں سچیاں یار یار تیر یانے | راہیں چور پوندا سانوں پار جانا ہن کھپر گھمن گھیر یانے
جلدی بھیج مہانے توں پاس میرے عمل والیاں ہور بنیر یانے | ستار بخش جے بدل پیا سانوں سوہنا کلمے نبید بنیاں لیریاں نے
ی۔ یار اُستاد سب جو لنگیں میرے اُوپر ساریاں کرم ہو فرماونیاں ہیں | کلمہ پاک بخشیں نزع وقت مینوں اسل دو سر بیواز نہ دیناں آئیں
... خیر دے نال ہووے خیریں خیر فردوس دا پاونا ہیں | ستار بخش جس پیروی مدح بولی ساہنوں اس دے ناں دا دل آئیں

تمت

تمام شد مدح حضرت نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم تصنیف

مولانا مولوی عبدالستار صاحب

ساکن موضع کھیانوالہ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

مدح عالی درجات پیر عبد القادر قدس سرہ

مدح مبارک غوث الاعظم محی الدین جیلانی
پیر حقانی قطب ربانی نے دوست سبحانی

جد ابو صالح دے گھر اوس قدم مبارک پایا
شمع نورانی چاروں طرفوں مظہر چانن لایا

ماہ رمضان مبارک اندر فضلوں جنم لیو نے
روزے دار تولد ہوئے شیر نہ مول پیتو نے

جلوہ نور پیا اتبعد اوں دور گئی روشنائی
تازہ دین نبی دا ہو یا برکت رونق پائی

جمدیاں فرضوں ترک نہ کیتی اُس محبوب الٰہی
بالغ ہو کر زور شرع تھیں ہوئی گم سیاہی

خوب تسلط حکم نبی دا دوجی وار لگایا
زندہ دین دوبارہ کر کے محی الدین سدایا

تابعدار مرید میراں دے عالی درجے پاون
چوراں نوں رب قطب بناوے نظری اُوہ جد آون

ایسا کامل عشق الٰہی غوث الاعظم پایا۔
تن من اندر شوق ربانے آن مکان بنایا

درد محبت غالب ہوئی جوش نہ جریا جاوے
یاد نہ رہی غیر محبت پلک آرام نہ پاوے

حکایت

سُنیاں میں کجھ شاہ میراں نوں وقت بیماری آیا
دین دوائیں دوست پیارے سارا زور لگایا

کافر کول قارورہ بھیجیا دارو پچھن پاروں
علم طبابت کامل آہا غافل باہجھ شماروں

ویکھ قارورہ نال محبت رو رو مارے آہیں
جس تن اندر عشق الٰہی آتش پھوک مچاوے
اوہناں بیماراں کارن دارو ملدا اہنیں بازار دل
ویکھ قارورہ وید سیانے فیض حقیقی پایا
کیا کیا عظمت صفت میراں دی عبد الستار سنائے
جس نوں اُس دی تابعداری پورا مومن سوئی
جو کوئی منکر امر حدیثوں عمل خلاف پلیداں
غوث الاعظم کہیلے ہوون شترا اوٹھ قطاروں
ترک نمازوں ویرے کولوں بدعت بہت کماون
اوہ ٹکڑا بھی وین نہ للہ جتھے اپیر نہ بھاوے
جیکر راہ مولے دے دیون نیت غیر اٹھاون
رب رسول بھی راضی ہوون نالے پیر جیلانی
اوہ ٹکڑا منظور نہ ہوسی جے سو مال لٹاون
جیکر یارھویں رات مقرر شرک ثبوتی ہوئی
رب دے نام نیاز پکائی کرن افراز رباوں
ہانگ نماز جے یارھویں جاگن نشا بدر وا ہو جاوے
سخت طبیعت جاکم وانگوں کہناں پیر بنایا
پُر پُر رحمت پیر حقانی الیسا پیر نہ جانوں
با بانوں یا منتوں دیوں یوں کہیا پیارے تنہاں نوں

ایہہ بیمار علاجاں کولوں بچنے والا ناہیں ۔
جاں تک وصل نہ حاصل ہووے کدی آرام نہ پاوے
شربت شوق پیالے پیون خالق دی سرکاروں
نال محبت ہنجوں برسن کلمہ بول سنایا
اوڑک ایہہ جو منکر اُس دا کافر دوزخ جاوے
امروں منکر کافر ہوسی اس وچ شک نہ کوئی
غوث میراں دا پورا دشمن ہووے کوڑ مریداں
پچھلے اوپر نمازوں تارک ہین پھڑاں جھاروں
بعد مہینے ٹکڑا دیون خاص مرید سداون ۔
دل وچ ہنت مال دے ہو موت ساڈی آوے
طعام کلام ثواب میراں نوں ختم درود پہنچاون
درجہ لبین کمال ثوابوں رحمت دے وہین جہانی
اس وچ نہیں میراں دا ذمہ آپے شرک کماون
اُس دن بابجہ ثواب میراں نوں فعل نہ رکھیا کوئی
یارھویں رات نہ چھوڑن روے خوف کھٹن نقصاناں
پڑھن نماز نہ پڑھن نہیں جیونکر خوف نہ آوے
جتنا اس دی جوئیں کھلکتا رن ہالہ کیوں نہیں آیا
شفقت رحمت نال پرونا لوا اُس دی چھپ چھاوں
عمل ریا منظور نہ رب نوں کیا پرواہ میراں نوں

بہنے لوگ ہر پاؤں دیون للہ نیت ناہیں
فرض رکواتہ جلیواں حصہ قاتل ہر دیوے
آکھن نام خدا دے بند جھوٹیاں ہے سب باتاں
غوث الاعظم آپ بلاؤں تبرک حرام سنایا
بیت بچی وچ بت پرستی ہرگز دخل نہ پاوے
یارب بحرمت شاہ جیلانی برکت نبی گرامی
یارب برکت کل رسولاں محبوباں ابراراں
برکت عزت چار کتاباں برکت عزت تیری
یارب حمد ہزاراں تینوں لکھاں حمد ثنائیں
دیہ توفیق ہدایت مینوں تیرا شعر الاواں
کمال درود رسول نبی نوں باہجھ حساب شماراں

خوب جواب سناواں اُس دا ہوسی بہتہ نداہیں
دسواں حصہ خوش ہو یون دولت وافر تھیوے
بے خوف خدا دا دل وچ ہووے کویں بن نکواں
عاماں لوکاں اپنی طرفوں نواں طریق بنایا
غوث الاعظم دے گھر اندر کدی نہ تبرک سماوے
برکت حسن حسینؓ پیارے اہل البیت تمامی
برکت کل اصحاباں یاراں خاصاں نیکوکاراں
فضل کرم نہیں کریں خدایا پوری حاجت میری
میں نہیں کجھی ہور گزارش میری نہیں قبول منتائیں
بھی منظور کریں جس ویلے وچ سرکارے آواں
اس دے وچ پیاروں فضل ربے تھیں ہاں وان فیض ہزاراں

حکایت

جیہاں دناں وچ غوث الاعظم رہندے سن سیرانی
پیاس لگی جد شاہ میراں نوں ہوئے وانس اسی
اوسے ساعت فضل ربے تھیں بدل جھٹ مل آیا
اکھیاں ہو کیتاں تاں میراں دل وچ گئی ان تسلی
مشرق طرفوں وچ ہوا دے ڈٹھا تخت عیانی
طاہر ہو کر شاہ میراں نوں نال پیار بلاوے

کردے سیر جہے وچ جنگل جس جا گھہ نہ پانی
آکھن کدوں پلیگے پانی جد رب آپ پیاسی
اوس جنگل وچ ہون لگا رب اسباب بنایا
جگہ جمندی والی اہناں کتیاں مینہ باہلی
اوس تخت دے اک سوہنی صورت جانی قسم نورانی
سوہنی صورت ویکھن حضرت پیچھی اکباں شاد

اے غوث الاعظم میں ہاں خالق تیرے پالن والا
کُل حرام حلال تیرے نے کہنے میں محجوبا
حضرت غوث الاعظم سُن سُن گلاں اٹھ زبونا
اوہ روشنائی رہی نہ کائی ہویا وت اندھیرا
اے غوث الاعظم جا تیں تیری مینھوں ہوئی خلاصی
جیکر علم شرع دا تینوں نہ ہوندا سُلطاناں
میں شیطان ابلیس اے شیخا ایسے مکر بنا کے
کہن لگے ملعونا ساتوں مدد علم نہ کائی
حد علم دی مدد روانہ رکھی غوث الاعظم یارو
خیال کرو جد ایساں ونجے شیطوں مکر ڈراوے

میں ہاں تجھ پر بخشش کنندہ قادر رب تعالیٰ
کھاویں ہور نے ہنڈا وہیں جتنے اے میرے مطلوب
پھوکن پڑھا آعوذ تے آکھن رد ہو ملعونہ
پھر اُس صورت لہندی طرفوں جا دتا چمکارا
واہ واہ علم شرع دی تینوں مدد کیتی خاصی
قابو آکے کدوں نہ جاندوں میں نال ایماناں
تیرے جیہے سنتر وچ میں کافر کیتے ہٹکا کے
ربدی ملعونہ تیرے پاسوں ساڈی جان بچائی
پھر لوکاں نوں لکد کہندے آہے میرا نام پکارو
عاماں نوں ہی پھر شیخی خوشی او تھے پیش کی جاوے

بیان عمل ریا و سمعہ

ایسے طور عدالت ہوسی پیش جناب الٰہی
رب کہیا اسیں ہر منکر دی نیند زبان کریساں
جد اجد اہر دن دا دفتر حاضر کیتا جاوے
جس رستے پر چلدا مومن رب نوں ذکر کریسی
ہر ہر حرف گواہی دیسن حکم خدا رحمانوں
جو مشہور کرے وکیھالا عمل عبادت سارے
بعضے جاہل تے منکر جو کچھ عمل کماون

حاضر تنہاں پیراں وچوں ہوسی صاف گواہی
بولن گے تنہاں پیر تنہاں دے کوئی نہ عذر چھوڑیسی
احاطہ زمین گواہی دیسی جو کچھ عمل کماوے
اوہ رستہ اُس مومن تائیں صاف گواہی دیسی
سُخن بیہودہ دُنیا جو کچھ کہیا پاک بالوں
اوہ منظور نہ کرسی مالک آگے بیش خواری
کرن وکیھالا جاوڑ کر کے اجر وخالی جاون

برس پچھوں مسکیناں تائیں جو کچھ طعام کھلاوے

رب وادِتّا ہر دن کھاوے یاد احسان نہ آوے

بعضے دیہن قرآن مُلّاں نوں مجلس جوڑی ساری

رب رجیم بنایا اُنہاں مکرّ جاون والا

اکو عمل کیتا جس نیکی لکھ گواہیاں پاوے

اِک نیکی اُس پاسوں ہوئی ملکاں وِچ سناوے

اکے اُن دے بدعمل جو اُس ہی پردہ رب اُٹھاوے

بعضے غنی پکاون کھانا شوکت شان دکھاون

آکھن غنیاں دے مُنہ پوسی ہوگ ثواب سوایا

غنیاں دے گھر غنی پہنچاون بھر بھر طاس رکاباں

اصل پچھو تا جب جنہاں نوں خاص اللہ دے ہوئی

دوجا ایہ جو اللہ کارن جس پکوایا کھاناں

جے اوہ کھانا دیون والا نیّت خاص کریندا

وات الٰہی علی حبہ وِچ حکم قرآن بنایا

اِک مسکین کرے جو راضی خوشی جہان کراوے

مسکیناں نوں اوہ کیا جانن طلب جنہاں مشہوری

مسکیناں نوں حاصل ہووے چاہن جو گا کھاناں

جبکہ مومن ظاہر کر کے کرے سخاوت کوئی

اِس مشہوری اندر مومن رہبر گنیا جاوے

دو برساں تک خلقت اگے گن گن وِچ سناون

ہک دن فرتا نام خدا دے جاوڑ مول نہ جاوے

اُس پر اپنا نام لکھاون دل وِچ بے اغنباسی

کر کے عمل منافق ہوون سنبھاندا مُنہ کالا

کیوں رب اُس دے بدیاں فقروفت جتنا جناوے

گل اُبریاں یاں بالا دنہ آیاں رب نہیں شرماوے

مرجاوے شرمندہ ہو کر مجلس مول نہ آوے

اِک اِک ہڈی مٹھے مٹھے چاول گھر گھر جبر ناون

تھوڑا دیون زہر ہم وانگوں نام نیاز لکایا

دھکے ملن سوالیاں تائیں لجے اُمیدؔ نواباں

ظاہر کرن سخاوت عملاں نتھاں خاص جنہاں کوئی

غنیاں دا کیا ورنہ اس وِچ سُن نوں یار سیاناں

عاجز مسکیناں محتاجاں راضی کر کے دیندا

غنی مسکیناں ہال سخاوت امر خدا فرمایا

وِچ اخبار محمد راوی خوب وائیت لیاوے

عمل ریا سب بے منظوری خبر قرآنوں پوری

غنیاں دے گھر کِنّے رجّن دیکھ اللہ دا ناں ایہاں

دیکھ منیوں سب مومن گسن دل وِچ نیّت ہووی

جو ہیں جوان بہادر جنگی اوّل تیغ چلاوے

سبھناں نالوں برابر مومن اجر سخاوت پاوے
جیکر اُس پر رحمت ہووے ذکر نہ کیتا جاوے

ایسے طور جو مجلس اندر مال حرام ونجاوے
ساری مجلس تھیں اُس پر غضب الٰہی آوے

حکایت بیمار کی

سی اک عورت وقت نبی دے صاحب نیک نصیبہ
پوری تابعدار نبی دی سُن نوں یار حبیبہ

خدمت وچ رسول اللہ دے شوقوں اوہ جاوے
جو فرمان نبی دا ہووے اُس پر عمل کماوے

نال محبت بدی طرفے دل نہیں حاضر ہووے
دل متوجہ ذوقوں شوقوں نیت نماز کھلووے

اُس بی بی نے فضل الٰہوں ہدایت پائی
خاوند اُس دا غفلوں خالی وینوں خبر نہ کائی

حکم خدا دا خاوند تائیں کر کے پیار سناوے
اُس نہ بنہجوں آپ دی طرفوں خوف خیال نہ آوے

غم دے اندر رہی بیچاری رکھے چت نماناں
خاوند میرے بابا الٰہی دوزخ اندر جاناں

خدمت ادبوں راضی کر کے عرض کرے اُس تائیں
اے پیارے پکڑ ہدایت دوزخ بہا نہ جائیں

میرے وانگوں نال محبت جے مسجد ول جائیں
روز قیامت ساتھ نبی دے عالی درجہ پاویں

باجھ نمازوں گندا بندا بھریا نال پلیدی
بخشش نہیں خدا دی اُس نوں نہیں شفاعت نبی دی

متے پچھوں دل خاوند دے رحمت آن سمائی
فضلوں صحبت نیکاں والی رووں نبجھر نہیوں پائی

آکھیوس انشاء اللہ فجرے کراں نماز ادائی
مگراں پاک پوشاک نہ میری اتنی بات سنائی

عورت سُنکر راضی ہوئی آکھیوس صدقے جاواں
انشاء اللہ فجرے تینوں پاک پوشاک پہناواں

ایہا ایہ گل الٰہیں اُس نوں خاوند نے فرمائی
کپڑے اُس دے لیکے بی بی ہونی گھر آئی

آکھیوس فجر ول اللہ دل جیکر توں پوشاک لیاویں
فرق ذکر ساں پورا دیسا ختنا خوش سنا دیں

راضی ہوکر دھوبی اُٹھیا لیساں مال زیادہ
فجروں ول پورا کرساں جو فرمان تساڈا

رانو راتیں ہوئے اُس نے اوہ پوشاک سُکائی | فوت ہویا اوہ خاوند اُس دا جے پوشاک آئی
فکر پیا اُس عورت تائیں دیکھ مُقدر چالا - | شاید میرے خاوند تائیں اُہن کی ہوگیا الا
روکر حال سُناون کارن پاس نبی دے آئی | اُس نہیں آول آب نبی نوں ساری خبر سُنائی -
عرض کیتو س تاں سُنکر اگوں بولیا نبی ربانا | فضلوں تیرے خاوند کارن سی جنازہ جانا
جب نماز اندر اُوہ ہویا حکم دِتا رب سائیں | وحی کہیا توں جب جنازے اُس دے طرف جائیں -

شیخ سعدی رحمتہ اللہ علیہ گفتہ

چہ غم دیوارِ اُمت را کہ باشد چوں تو پشتیباں | چہ باک از موج بحراں را کہ باشد نوح کشتیباں

تمت

نصیحت

دُنیا جانوں مومن تائیں ہے اک بندیخانہ | جنت ہے کفاراں تائیں توں پھر سمجھ ندانا
اوّل دنیاں بانی دیکھو اوڑک اُس دا فانی | حاصل اُس نہیں کجھ بلائیں سختی اور حیرانی
دولت دُنیا لشکر حشمت ہرگز کم نہ آوے | ہے بندہ مسکین دا چارہ کیونکر موت بھلاوے
گھوڑے بیلاں کم نہ آون ہاتھی سنے عماری | منجی اونے ملدے اُس نوں اوڑک دی سواری
محل چبارے پئے رہن سبھو بنے بنائے | سخت اندھیرا جنگل ڈیرا پھیرا موڑ نہ پاوے
لیف نلایاں پئے رہن جوڑے نویں گُچھ انے | مٹی وچ سواون اُس نوں رکھن ڈھیم سرہانے
اِس نوں سُنکے پھڑن نصیحت عاقل سگھڑ سیانے | کیوں ہو رہیا مغرور اتھے بندہ جس بے بنیاد بچھانے

تمام شُد

قال اللہ تعالیٰ یا ایھا الذین اٰمنوا اطیعوا اللہ و اطیعوا الرسول الاٰخر

ترجمہ۔ اے لوگو جو ایمان لائے ہو۔ فرمانبرداری کرو اللہ کی اور کہا مانو رسول کا۔ اور صاحبوں حکم کا تم میں سے پس اگر جھگڑو تم بیچ کسی چیز کے پس پھیرو اس کو طرف اللہ کے اور رسول کے۔ اگر ہو تم ایمان لاتے ساتھ اللہ کے اور دن پچھلے کی یہ بہتر ہے۔ اور اچھا ہے جزا میں

ف۔ اختیار والے بادشاہ اور قاضی اور جو کسی کام پر مقرر ہو۔ اس کے حکم پر چلنا ضرور ہے جبتک وہ خلاف خدا اور رسول حکم نہ کرے۔ اگر شرع کے خلاف کرے۔ تو وہ حکم نہ مانے۔ اگر دو مسلمان جھگڑتے ہیں ایک نے کہا چل شرع میں جو شرع کرے دوسرے نے کہا میں شرع نہیں سمجھتا مجھے شرع سے کام نہیں وہ بیشک کافر ہوا موضح القرآن

تمت

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم من تشبہ بقوم فھو منھم

حضرت کہیا جو قوم کسی دی رسم پیاری جانے — اوہ مرد وداں تہاں دے وچوں کافر ساڈے بھانے

تابعدار نبی دے تائیں رحمت پھیر بھلیندی — مومن تکبر کفر خریدن عقل نیارے دیندی

کرن رساکھی لوڑی بہو نن جیلوں نوں کوں آئیں — ساتھی لدے نال کفاراں ساتھ نبی دے ناہیں

جس نوں نشا دی کانور کردے جو کوئی شلوی کرسی — فقہ کتاباں آکھن اس نوں کافر ہو کر مرسی۔

ایہ مسئلہ سب ملاں جانن سب کوئی پڑھے پڑھاوے — دسن والا تنے وہابی سب کوئی برا مناوے

مومناں تائیں برا بناون بیدیناں دے چالے — سنت اہل جماعت سداون لوڑی منگن والے

اکرن نے حق نہ منن پرے پرے جاون — رسم کفر دی چھوڑن ناہیں الٹے مارن آون

مذہب بِن امام صاحب دے امر نہ مَنن کوئی
شرک کماون قبراں پُوجن حنفی نام سداون
جس نے کدے مسیت نہ ڈٹھی کلمہ یاد نہ آوے
گنگا پُوجن منہہ ٹِکن جد کوئی لڑکا جمدا
اب حنفئیے سب جھوٹے دینوں ختم عدالت ہوئی
سب کُجھ کرن سداون سُنّی کوڑیاں عویا لوالے
ایسی رسم امام صاحبنوں جیکر ہوندی پیاری
سُنت اک وضو دی پوچھوں جس نوں یاد نہ آئی
اینہے ضدنداں دکوئی زور شرع دا ناہیں
ضد نہ کرو خدا نہیں ڈردے اوہ دن وِسارو
اوستاد جنہاں دے رکھدے پاسوں ضد دی لعنت پائے
وحدت منزل مذہب سوہنا ابو حنیفی والا
عبدالستار اعملاں باجھوں حرص اُمید نہ کائی
جو پُچھاں سکھاں انگوں کھنّ دیاں وانگ ہنوداں
صورت ڈول پونساک ہنودی سنوں شرع ان ضروری
جے جیکر کلمہ پڑھے رباں نوں چال چلے انکاراں
جو مرنے پرنے جمیاں وچ رسم گنواراں کرسے
بدعتیاں ندی سنند ایہا جو اگلے کردے آہے
قولوں فعلوں عمل طریقہ جو کرسی نبیاں دا

عورت دی گل ہک نہ موڑن ایہ تقلید کی ہوئی
چھوڑ نماز شمر باباں پیون حنفی بن بن آون
اُوہ بھی ہوگیا حنفیاں وچوں کفروں شرم نہ آوے
اوہ بھی حنفئیے پاک سداون عجب تماشہ بن دا
جہنر جویں سداون پُھوہڑے منع نہ کردا کوئی
جے بد رسماں نہیں باز نہ آون دوزخ سن دا گولے
لہندے چڑھدے مذہب اُس دا کیونکر ہوندا جاری
پھیر دوبار نمازاں پڑھیاں جالی ہتھ سال قضائی
او تہے ضداں کدے حق ناں دوزخ والیا پاہیں
جے رتی ماشہ رہیا اے نوں کہو نہ اجاڑو
کون نشاگرداں خوف مناوے کسنوں طاقت آوے
چادرے صاحب سُنت مذہب سمجھناں دین حبالا
رہنوں شرم محمدیاں دی نوں کی گجھ شکل بنائی
صورت محمد دی نہاں نہنہادے ٹولی رل مردودا
بھی پھالا گل موافق سُنت ناں ہو گل پوری
یا صورت شکل اُنہاں دی کتھی لیتیں وچ گوارا
شرع ابہنی دے نہاں نہاں دے ٹبری چڑھن کرے
سالاں اوہ راہ پہلا ہن کوئی بدلاوے
رحمت فضلوں دوزخ اندر نہیں چلایا جاندا

طور طریقہ رلے جو تُسیں کرسی رسم کفاراں
عمل قبول نہ اُس دا کوئی جاسی دوزخ ناراں

قولہ تعالیٰ اتبعوا ما انزل الیکم من ربکم

یعنی پیروی کرو اُس چیز کی۔ کہ بھیجی گئی تمہارے پاس تمہارے رب کی طرف سے

یعنی کُل قرآن اُٹھاؤ جو کجھ آیا طرف تمہاری
اُوہ رب تمہارے طرفوں طرف تمہاری نعمت پیاری

ہُن آکھن سمجھ قرآن نہ آوے کسی کوئی سمجھاوے
نیں اللہ صاحب حکم تماماں اتبعوا فرماوے

جے سمجھ قرآن دی مُشکل عام کیوں کر دا حکم پیارا
نیں لا متکلف سمجھیں اللہ صاحب سرجن ہارا

جو کنز ہدایہ شرع وقایہ بچ بچ سمجھن ہار ون
نیں آکھن سمجھ قرآن نہ آوے ایہ کی غضب کماون

قولہ تعالیٰ ولقد یسرنا القرآن للذکر فہل من مدکر

ترجمہ اور تحقیق آسان کیا ہم نے قرآن کو واسطے سمجھنے کے پس ہے کوئی نصیحت پکڑنے والا

یعنی ہے کوئی ذاکر ذکر کرے جو بہتری نصیحت اس تھیں
ہُن جیکر سمجھ قرآن نہ آوے بہتری نصیحت کس تھیں

اُنہاں لکھ ہزار طرح سمجھائے تاں بھی سمجھن ناہیں
پر جیکوئی عاقل سمجھانوالے سمجھن چاہین چاہیں

قرآن دا اُسر ناعمرو بانی عاقل تقلیدیں ہوندے
فرنگی دا خط بھنگی لیاوے بن سُر مول نہ سوندی

الحق مُرہ

دین سکھاون لوکاں تائیں واہ واہ عمل چنگیرا
خلق اللہ نوں دین سکھائے ایہو اچا ہے میرا

نافع خلقت بہتر جانوں آپ نبی فرمایا
خیر الناس من ینفع الناس وچ حدیث آیا

حدیث الساکت عن الحق فھو شیطان

جو ہوندے چار جھگیڑے اُنہوں حنفی کون بناوے
امر معروف جو کرسن ناہیں ہوندے سنگ جر لیسن
عُلماء یہود جنہاں حق چھپایا نال اُنہاں کیا وانی
اے اہل عِلم تُسیں نائب نبیاں سبھناں نوں سمجھاؤ
قاضی راضی گلیاں اونے بہاویں کوئی وبند لجاوے
جو عالم لوکاں کرے نصیحت اُس نوں شاباش وہو
ویکھو حال رسولاں جو اُنہاں کیا کیا دُکھ اُٹھاوے
جے حق کہن تہیں ماریا جاوے پیغمبر فرماوے
میں پکّا حنفی شک نہیں کیوں حق نوں کرا بیع فنیدہ
جو حق چھپاون دُنیاں کارن کواؤ کور وسولاون
ایسیاں لوکاں تائیں کردا لعنت حق تعالیٰ
پر اسیں زمانے دیوچ بہائی ہے بک ٹٹ خرابی
جو بدعت شرک نوں کر ہر کراوے اُسنے راضی سنہدے
جو بدعت شرک کما کر حنفی نام سداون بہائی
جس دے نال عداوت ہووے اُس گل نہ مول سکھائی
چھپے ہوئے قرآن نوں منّن گھلا منّن ناہیں
مُشرک کہن یا نبی اساں رسول پیارا
ایہ دین نبی دا مثل شرک دی آؤ اسدے اُتے
نبی حکم سنایا اپنا بھیج پیغمبر تائیں

اوہ شیطان بہائی گولگا خود حضرت فرماوے
باندراں شعراں وچ مُنہ قیامت اُنہاں ملک کریسن
طعن لعن تنے جھڑکاں جھنباں وچ کلام ربانی
شرک بدعت برائیاں کولوں ویکھے مت ہٹاؤ
گندی خو نہ کہن کلکو وردنی بہاویں جاہل کوئی آوندا کہاوے
جے اُلٹا اُس نوں کرو ملامت قرب قیامت ہووے
گالیں ماراں گلی قبولی گنہوں باز نہ آئے
اوہ سب جنگاں نہیں وچ شہیدوں وچ جاوے
جو حنفی ہوکر حق چھپاوے گندا اُس عقیدا
اوہ احمق دُنیا کارن پیاری سچ نہ مول سناون
بھی لعنت کرنے والی ساری لعنت کرن کمالا
جو تابعدار ہو رب نبی دا اُس نوں کہن وہابی
جو حکم سناوے رب نبی دا بُرا اُسی نوں کہندے
اُنہاں اللہ نال عداوت جانو نالے نبی آلہی
اوہ کرے بیان سچا واں بہاویں تاں بھی غصہ آوے
جو کوئی کھول سناوے اُنہاں منکر ہوندا ہیں
تابعداری کرن نہ ہرگز آخر ہوگ ننارا
نے جیہڑی ٹرن نہ اس رہ جانوں غافل کہڑی وگنتے
اُس کہیا آؤ طرف اللہ دی جو ہے ساڈا سائیں

اُس تھیں پچھے عالم فاضل اُوہ بھی پئے بلاوں
ایہو حکم ہے دوہاں نوں ہور لمّاں تے جھیڑا
جو تابعداری کرسی تِتھے اوسے جنت پاسی
جو بے فرمانی کرے اللہ دی نالے نبی پیارے
پھر کوئی بچا نہ سکے اُس تھیں پیر فقیر جو بلاں
تے جہڑے کلمہ پڑھنے والے اوہ بھی جنت جاسن
وچہ پنجاب گھڑیاں رسماں کر کے وہابائی یاں
بدعت شرک نے رسم کہاں پایا بہت زورا
جو رسماں شرک گھڑیاں کے کھال اُتوچہ موئے
جو شرک کرے تس خیر نہ لگدا اللہ لکھ وکھاوے
جو رسماں شرک گھڑیاں کے مسلمان سداوے
شرک جیہی کوئی آفت ناہیں سنو ہو کا دُبھائی
اک مثال شرک دی میں ہن لکھ دکھلاں اہا ہیں
جو دیئاں ہر دو وچوں بہر بہا یو ذرہ زہر نہ
کوئی منّاں ہزار اکٹھا کر کے ڈھیر بروڑ لگاوے

جو قسمت کھوٹی والے مُنکے پرے پر برجے وان
تابعداری کر دمیری ہور نبی جو آیا میرا
ایہ انعام ملیگا اُس نوں دوزخ وچ نہ جاسی
ہوسی سخت سزا اُس تائیں سٹیسی دوزخ نارے
بابجہ شفاعت پیغمبر ہو جھوٹھیاں جانوں گلاں
پر جاسن جہڑے شرک کفر نہیں اپنا آپ بچاسن
دین نبی وچہ سستی ہوئی دسیا شرک بنیاں
پڑہن نمازاں میلے بندے عمل نہ رہیا ہورا
بیچ بہشتاں جاسن تاں پھر کافر کیہڑی ہوئے
جے سنگ کفاراں جنگ کرے تس کیتا او گجاوے
جیونکر کالا گنج ہو کے موتی نام سداوے
جتھے نام شرک آوے اوتھوں نسو بھائی
شاید مُنکر فکر کرن جو پہلے پیچھے گورائیں
تے مشرک توہیں بیان نہ رہندا بل بہشت جلیندا
اک آتش چنگ ہیچ وچ اُس دی سارا ڈھیر جلاوے